

První zážitek o zaměstnání tatínka je potvrzení
pracovní činnosti za obě

od 28. prosince 1891 do 24. prosince 1892

u Ignáce Jásí + Okřesíelch čp. 2. u Trétkě

Její oáka uvedena proto, pám zde tatínek konal, jen že:

"Potvrzuji, že Vímene Šíkalka se pozdě ten čas rjeme,
moravně a pílně doval."

Ignác Jásí

Do Rakous

První rok 1893 znamenal pro tatínka závažný rozhodnutí,
že snaze získat lepší životní podmínky, se rozhodl o trpký
domovem a odejel do Rakous. Snad tam měl v nějaké
známého, který jej tam zlákal, ale v tehdejší době nebylo žádná
zlatá doba. Odcházelo tam z našich, skutečně moravských krajů hodně
mladých i starších občanů, zejména na živé práce, do Vídně,
za vídeňem, ba i do průmyslu.

V té době Rakousko-uherské monarchie nebylo potřeba žádných
pasů či úředního povolení k cestě do vnitř zemí rakouské říše.

Tak také tatínek vzal s sebou jistě jen uzlík s osobními věcmi, do kapsy
úřední knížku o kousek pod jménem vstoupil na půdu Rakouska.

Pěkně mu potom připadlo, že to projíje bezvěsta 18 let.
Je tedy pozna, proč životní druzko, které s ním bude projívat věd.
ny radostně i méně šťastně okvěle. — Jež, — nebudu předvíkat.

První místem tatínkova zakotvení byla obec Pernersdorf, vzdála-
ná od moravské hranice asi 2 km. První jakon proci tam tatínek
konal učitel + úřední knížku není označena, avšak není pochyby,
že šelal kovino, jako u dalších zaměstnání. Podíváme se
na její jména a četové zařazení:

1893 Karel Veinhart Pernersdorf

1894 M. Pflügel - podlák, Vauzendorf

1895-1896 A. Heimayer, Heid (Klaugsdorf)

1897 Františka, graf, Zellendorf